

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 549/2022-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Borisom Štanglovičom, advokátom, Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 31 Cob 24/2021-83 z 21. júla 2022 a jemu predchádzajúcemu postupu takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 14. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením a postupom všeobecného súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručенou Okresnému súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) 9. septembra 2020 domáhal obnovy konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 18 Cb 30/2019 z dôvodu, že 21. apríla 2020 mu bola do elektronickej schránky fyzickej osoby – podnikateľa doručená notifikácia o doručení k platobnému rozkazu č. k. 18 Cb/30/2019-27 zo 16. marca 2020, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalovanému (v pôvodnom konaní žalobcovi) sumu 33 978,68 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

3. Predmetný platobný rozkaz bol doručený sťažovateľovi do elektronickej schránky fyzickej osoby – podnikateľa, ktorú si nekontroloval z dôvodu, že nebol takmer vôbec aktívny, teda nemal žiadnu

vedomosť o tom, že by proti jeho osobe bola podaná žaloba a nemal ani vedomosť, že orgány verejnej moci doručujú súdne a iné dôležité písomnosti výlučne do elektronickej schránky, keďže mu žiadna informácia ani samotný platobný rozkaz zo súdu neboli doručované poštovými službami na adresu jeho trvalého pobytu.

4. Predmetnú žalobu o obnovu konania okresný súd uznesením č. k. 28 Cb 21/2020-20 zo 14. decembra 2020 odmietol. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Ľudovíta Štangloviča včas odvolanie, ktoré bolo z elektronickej schránky odoslané splnomocnencom na preberanie a odosielanie podaní z predmetnej schránky – JUDr. Borisom Štanglovičom.

5. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podané odvolanie uznesením č. k. 31 Cob 24/2021-83 z 21. júla 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odmietol z dôvodu podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) ako podané neoprávnenou osobou.

6. Podľa názoru sťažovateľa týmto postupom krajského súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, pretože nebol krajským súdom vyzvaný v zmysle § 129 CSP na odstránenie vady podania. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne označil sťažovateľa jeho identifikačným číslom organizácie a miestom podnikania v rozpore s jeho identifikáciou žalobcu ako fyzickej osoby nepodnikateľa identifikovanej dátumom narodenia a adresou trvalého pobytu, čím rovnako porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Procesný postup krajského súdu nerešpektuje základné princípy podľa Civilného sporového poriadku o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov konania, ako aj ďalšieho základného princípu o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením krajského súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie podpísané JUDr. Borisom Štanglovičom proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bola žaloba sťažovateľa o obnovu konania odmietnutá. Podľa sťažovateľa krajský súd postupoval a rozhodol prísne formalisticky a v príkrom rozpore s princípmi civilného sporového konania.

8. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

9. Ústavný súd vo svojej konštantnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, v zásade nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, IV. ÚS 362/09).

10. Prípady, v ktorých nesprávna aplikácia jednoduchého práva všeobecným súdom má za následok porušenie základných práv a slobôd, sú tie, v ktorých táto nesprávna aplikácia jednoduchého práva

je spätá s konkurenciou jednotlivých noriem tohto práva, prípadne s konkurenciou rôznych interpretačných alternatív, v ktorých sa odráža kolízia ústavných princípov, a naostatok za také možno považovať aj prípady svojoľnej aplikácie jednoduchého práva. Pojem svojoľne možno interpretovať na prípady, keď všeobecný súd urobí taký výklad použitej právnej normy, ktorý je v extrémnom rozpore s právom na súdnu ochranu a princípom spravodlivosti, alebo ho urobí v inom než zákonom ustanovenom a v právnom myslení konsenzuálne akceptovanom význame či bez bližších nerozpoznateľných kritérií (I. ÚS 533/2016). O svojoľli (arbitrárnosti) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05, ZNaU 100/2005).

11. Krajský súd sa pred samotným meritórnym prieskumom odvolacích námietok vysporiadal s tým, či odvolanie spĺňa formálne požiadavky, medzi ktoré nesporne patrí aj otázka, či odvolanie podal oprávnený subjekt – strana (§ 359 CSP), a dospel k záveru, že sa tak nestalo. Z výsledku overenia podpisov v elektronickej správe krajský súd zistil, že elektronické podanie z 26. januára 2021 označené ako odvolanie sťažovateľa nepodpísal kvalifikovaným elektronickým podpisom [REDAKOVANÉ] (sťažovateľ) ani jeho splnomocnený právny zástupca JUDr. Ľudovít Štanglovič (sťažovateľ v konaní predložil plnomocenstvo na zastupovanie advokátom JUDr. Ľudovítom Štanglovičom), ale Boris Štanglovič, teda fyzická osoba, ktorá nie je ani stranou konania, ani splnomocneným zástupcom niektorej zo sporových strán. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že odvolanie podané elektronicky 26. januára 2021 Borisom Štanglovičom je odvolaním podaným neoprávnenou osobou.

12. Krajský súd tiež uviedol, že podpis odvolania neoprávnenou osobou nie je vadou odvolania, ktorú by bolo možné a potrebné odstraňovať postupom podľa § 129 ods. 1 CSP, pretože išlo o elektronické podanie vo veci samej, ktoré bolo riadne podpísané. Keby sa ale aj vychádzalo z toho, že toto elektronické podanie podpísané nebolo, súd by na neho nemohol prihliadať, pretože nebolo doplnené v listinnej podobe do 10 dní v súlade s § 125 ods. 2 CSP a súd v takom prípade na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

13. Pre úplnosť odvolací súd dodal, že keďže si sťažovateľ zvolil ako zástupcu advokáta (§ 89 ods. 1 a 3 CSP), o čom svedčí plnomocenstvo udelené JUDr. Ľudovítovi Štanglovičovi, ktoré dosiaľ nebolo odvolané, takže ani nemohlo skôr nadobudnúť účinnosť (§ 92 ods. 3 CSP), krajský súd ani nemal dôvod vychádzať z toho, že by Boris Štanglovič bol zástupcom sťažovateľa oprávneným podať odvolanie.

14. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský súd nazeral na splnenie formálnych požiadaviek kladených na podané odvolanie v súlade s aplikovanými právnymi predpismi, pričom ústavný súd nevidel v takto vykonanom výklade žiadne ústavnoprávne vybočenie. Na podanie odvolania je v zmysle § 359 CSP oprávnená strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté a má procesnú subjektivitu. Pokiaľ má strana zvoleného zástupcu na základe plnomocenstva (ako to je v prípade sťažovateľa), môže v jeho mene podať odvolanie tento zástupca, ktorý ho aj podpíše, alebo ho podá procesná strana sama a účinky spojené s odvolaním nastanú i v takom prípade. Ako z napadnutého rozhodnutia (čo sťažovateľ nijako nespochybňuje) vyplýva, sťažovateľ elektronicky podané odvolanie nepodpísal a neurobil tak ani jeho splnomocnený zástupca, ale úplne odlišná fyzická

osoba, ktorá nie je procesnou stranou ani splnomocneným zástupcom v dotknutom súdnom konaní. Krajský súd sa však (a to je podstatné) zaoberal aj druhou alternatívou popísanou v bode 12 tohto odôvodnenia, a to absenciou podpisu elektronického podania, čo je pre prípad podpisu elektronického podania inou – treťou osobou legitímna interpretácia umožňujúca nesprávne použitý postup napraviť. Spôsob riešenia takej situácie je kogentne ustanovený zákonom (§ 125 ods. 2 CSP) a nemôže v preskúmvanej veci privodiť priaznivejší výsledok pre odvolateľa (sťažovateľa). Taký účinok je z hľadiska prieskumu ústavnej udržateľnosti napadnutého rozhodnutia pre ústavný súd rozhodujúci.

15. Výzva na odstraňovanie väd podania urobených vo veci samej v zmysle § 129 CSP (ako to požaduje sťažovateľ) prichádza do úvahy predovšetkým v prípade absencie niektorej obsahovej náležitosti stanovenej zákonom pre podanie. Za takú by bolo možné považovať aj absenciu podpisu toho, kto podanie urobil, čo však nie je prípad sťažovateľa, ktorého odvolanie bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom úplne odlišnej fyzickej osoby. Ak by sa však brala do úvahy interpretácia situácie, ktorá nastala, priaznivejšia pre sťažovateľa, teda ako nepodpísanie elektronického podania, je riešená zákonom odlišne, ako si to predstavuje sťažovateľ, a to tak, ako je uvedené v závere predchádzajúceho bodu. Sťažovateľ nemôže zastávať názor, že výklad zákona musí odobriť evidentne nesprávny postup pri podaní odvolania za každých okolností.

16. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že krajský súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, na akých skutočnostiach založil svoj záver o skutočnosti, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Vzhľadom aj na ďalšie (zástupné) okolnosti uvedené v bodoch 12, 14 a 15 tohto odôvodnenia nemohlo dôjsť proti sťažovateľovi k porušeniu práva na spravodlivý proces ani k odmietnutiu spravodlivosti.

17. O zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

18. Ústavný súd dospel k záveru, že krajský súd postupoval pri rozhodnutí ústavne konformným spôsobom, sťažovateľom napadnuté rozhodnutie krajského súdu v žiadnom prípade nemožno považovať za arbitrárne či zjavne neodôvodnené, ale za také, ktoré zodpovedá obsahu základného práva na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti týchto názorov a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným.

19. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu